

43 pain.
1928-29.

Visuālais priekšsīks:

Dr Mearffy Ede

si

Dr Kovács Andor

professors unah

Debrecen, 1928 sept. 19.

Dr. Kovács
e. i. Gerán.

Elfréd
Schoenherz
Kovács
p. i. Kovács

A jövedéki büntetőjog
reformja.

Jogtudományi doctori
értekezés.

Yrta:
Dr. Szücs Péter

1928.

Forrásunkok :

Székelly F. : Büntető eljárás a jövendő évi kihágások környelvében. 1887.

Arday: A jövendő évi kihágások. 1890.

dr. Finckey F. : A magyar büntető jog sarkköve. 1916.

dr. Bográn E. : A vármegy szabályozásáról. 1926.

dr. Darvas K. : A jövendő évi kihágások nemzetgazdasági szempontból. 1927.

Baróthy L. : Az új jövendő évi rendelkezés. 1928.

dr. Gyurmán J. - dr. Török L. - dr.

Trettina J. : Az új jövendő évi büntető jog és eljárás. 1928.

Kévis rendelet kiadásán
 idéxelt fel az utóbbi időekben any-
 mi vihart, mint a 18400/1928.
 számú pénzügyminiszteri rendelet,
 mely a jövedelmi büntetőjog ra-
 nyagi szabályainak megalko-
 tásáról és a jövedelmi büntető
 eljárás szabályozásáról szól.

Dolgozatomban azk éhaj-
 som vizsgálni, hogy mennyiben
 létesíték újításokat az a ren-
 dlet az anyagi büntetőjogi
 szabályok terén, és az anyagi jo-
 gi rendelkezések szintén szigorú

és a tartalmának - e a korábbi jogszabályokkal szemben, abbólak az annyira kimondott eljárési irányítások.

Az anyagi jogi rendelkezéseket a rendelet elő része tartalmazza.

Mielőtt a korábbi szabályokról való eltéréseket vizsgáljuk, előre kell bocsátanunk, hogy a rendeletnek igen nagy a kodifikációs szempontjából a jelentősége azon rendelkezéseket illetően is, melyeket lényegében újnak a korábbi jogszabály-

lyobból s melyekben módosítás
nem eszköszölt. Ez a jelentősé-
get megmagyarázza az a körül-
mény, hogy a rendelkezés megjele-
nése előtt a jövedelmi büntető-
jog anyagi jogszabályait rész-
ben a beljessen elvált, német-
ből szó szerint és órái nyelven
fordított 1842. évi harmincad-
hivatali utasítás, részben a
600/1927. P. M. sz. u. n. hivatalos
összeállítás foglalták maguk-
ban, amely előbbi sem volt
más, mint a korábbi és sok
felkínletben idejék múlt jog-

szabályok összehajlatásával.

Természetes tehát, hogy egy, a modern büntetőjog követelményeinek megfelelő szabályozás már életben szülessék, és minden bíróság eljárásánál kell eljáróként, mint, hogy az újra megfogalmazás is meglevő szabályozás, precíz, szabados megfogalmazásban adja az új rendelet, és ezzel új, és annak a jogbizonytalanságnak, amit a korábbi jogszabályok helytelen megfogalmazása, sokszor egymás-

nak ellenmondó polka pred-
míngesek.

És a rendelet Lóma-
dóinak is el kell ismeriök.

Lássuk most már, me-
lyek azok a rendeltetések, ame-
lyek nemcsak újabb, pontosabb
megfogalmazás, hanem érde-
mily is novumok tartalmar-
nak!

Leígyileg nem újítás,
de megfogalmazása mégis csak
először jelent meg a rendelet,
I. §-ának az az intézkedése,
hogy amennyiben a rendelet-

ből más nem következik, a jövő-
nedeki kihirdetésokra a büntet-
sekről és vétségokról szóló 1878
évi V. t. c. (Btk.) első részének
rendelkezéseiből, ugyancsak az a
rendelkezéseiből módosító és tri-
pszikáló törvényeknek rendelke-
zéseiből kell alkalmazni.

Bírói gyakorlatunk a te-
kinthetően már régióta a Btk.
rendelkezéseit alkalmazta azok-
ban az esetekben is, melyekben
még az 1842. évi harmincad-
hivatali utasítás tartalma-
zók intézkedéseiből. Így jöl.

a részességre vonatkozó sza-
bályok bevezetésében a bírói
gyakorlat, a Bst. 69. §-ának
meghatározásához tartozó
magok, és mellőzve a har-
mincad hivatali utasítást,
mely csak exemplificatív
sorokból részességi eseteket,
de a részesség általános meg-
határozásait nem adta. A
rendelet csak leperliálter
szókat a kifejlődő bírói gya-
korlatok.

Ittér jelentős változást
tartalmaz a rendelet 4. §-a,

melly a jövendősi kihívásosokra
hiszebháló bündelisések sorol-
ja fel. A foghász bündelisek
magyaris mint, rendes bündelise-
si nemet, emliti az eddig is
szokásba volt, vagy bündelise-
sek (gyógybündelisek, ingó olal-
gok ellátása) és a külföldi-
kel szemben alkalmasabbó ki-
adások mellett.

A foghász bündelisek egy
alkalmasabbóvá váltak nem
csak a vámszokásai kihá-
zásokra, hanem a többi ed-
dig "elvárással" szűkítő jö-

vedéltai kisközségekre is. A rendelkezés 5. §-a azonban, mely a fogházbüntetés maximális tartamát két esztendőben állapítja meg, úgy rendelkezik, hogy „ahol a korábbi jogszabályok előírásai említenek, ezalatt fogházbüntetés kell érteni.”

A rendelkezés ezen értelmezésével tulajdonképpen az 1924. évi Mt. h. c.-nek, a vámjövedelmek a büntetőjogi rendelkezéseket róvati, mely törvény a vámjövédeltai kisközségekre

ronak — az addigi gyakorlat-
tól eltérően — nem elvárás-
sal, de fogházbüntetéssel sújt-
ja.

A rendelet, azonban az-
sal, hogy közeledek a vámtör-
vényhez, nagyon eltávolodtak a
VtK-tól, melyszóint a fog-
házbüntetés büntetés. Ez rit-
súlyosabbnál szigorú, és amellyel
kellően nem indokolható intéz-
kedés a rendeletben.

A fogházbüntetésnek
a jövőbeni büntetőjogi egyes
területekre való bevonulása let-

te szükséges-e annak eldön-
tését, hogy lehet-e alkalmaz-
ni jövőbeli kihágások esetén
a Btk. 92.§-ét? A kérdés
lehetővé teszi ugyan ezen sa-
nos alkalmazását, de itt
is a vámbörvénnyel szembe-
szigorúbb álláspontot követ,
amennyiben a C. S. ítéletében
ilyentek sem lehet a pénz-
büntetés az ellátás, kihá-
gásnak megállapítás, legkisebb
mértékben, így mérték hiányá-
ban pedig a megrovás, vagy
vagy uszélyesítés, közzadó

egy szercsén, amennyiben pe-
dig ez még nem állapítható,
deis pengőn belül kiszabni.

Ujítás, továbbmár a
rendelet, a behajthatatlan
penz büntetés helyettesítő szá-
badéjvesztés büntetés megál-
lapítása törvényében is. A Ro-
rábban hatályban volt 600/1927
P. th. sz. rendelet 140. §-a a
gyanis a tekintetben igen me-
gse szabályt foglalt magában,
amennyiben minden behajth-
hatatlan 10 pengő után egy
napra szabadságyvesztés bünt-

betűs rendelt alkalmazani.
Később határozott kivétel az
átváltások alaps, a bírói
mértékelésnek semmi szerepe sem
volt. Az új rendelt ezzel
szemben az 1928. évi T. t. c.
rendelkezésű utasítás, amely
nyilván kimondja, : "ily át-
váltásoknál egy pengőből
száz pengőig terjedő összeg
helyek egy-egy napot lehet
számítani. A bíróság az
az összeg, amely helyek a
pengőbűntetés behajthatat-
lancája esetére egy napi

pozíciók kiemelését, állapít meg,
az elítélés egyéniségénél, vá-
gyonni és kereseti viszonyainak
figyelembe vételével egy ha-
tározatra meg, hogy az elítél-
tes a pénzbüntetés lefizet-
ésére indítva. "Ha az átvál-
toztatás így rendszeresen axomban
kezelhetőbb is, mint a koráb-
bi volt, másrészt e tekintet-
ben is jelentős szigorítás tar-
talmaz az új rendelet. Neve-
zetesen a 600/1927. P. M. sz. ren-
delt, 140. §-a értelmében csak
a 600 pengyőt meghaladó' pénzb-

büntetés volt „fogháza” át-
váltólabandó, egyébként az
átváltótatás plázóssa tör-
tént, addig az új rendelkezés
rint a behajthatatlan pénz-
büntetés minden esetben fog-
háza váltólabandó át.

Ugyancsak jelentős si-
gorkés rejlik a rendelkezés 6. §-
ának azon mondatában, hogy
„az ily fogházbüntetés halma-
zat esztén sem haladhat meg
háts évés.” A pénzbüntést
bejeltesítő szabadságvesz-
tés büntetés maximális tar-

tanra felirásában eddig, —
mint ahogy a törvényben a 600/1927
P. M. sz. rendelet nem inté-
kedés, — az 1921. évi XCVIII. t. c.
5. §-át, illetve az 1928 évi mde-
cius I. évi előzetes jövölé-
ni költségvetéséről név az
1928 évi T. t. c. II. §-át alkál-
mazták. Az 1921: XCVIII. t. c.
5. §-ának hovatalló bevezetése
értelmében egy évet, az 1928:
T. t. c. II. §-a értelmében hat
hónappal nem haladhat túl
a pénzügyminisztérium helyettesítő
szabadságvégzési bizottság tar-

tanra vétség esetén. (Póár a jövő-
vetései büncselekmények ki-
hágások, mégis ezek a szaka-
szok nyertek alkalmazást, an-
nak folytán, hogy a 600/1927.
P. M. sz. rendelet értelmében a
600 pengőhöz meghaladó pénzbün-
etés „fogházára”, tehát vétség
büntetésére változtatandó át.)

A korábbi 1 évvel, sőt
az 1928: T. L. C. szerinti 6 hó-
nappal szemben túl szigorúnak
látszik most a maximumnak
a jövővetései kihágásokra nézve
2 évvel való megállapítása.

Éz aronban igen szükséges és lép
vánt intézkedés volt.

Teljesítke néve megfontol
art, hogy a jövedelmi birtokpá-
sok legfőbbjére nézve a pénz-
bűntetés az államháztartás
hátróinak többszörösében van
megállapítva, annak felső
határát tehát megszabva
rincs, csak esetekben tehát
gyakran előfordulhat, hogy
nagy összegű pénz bűntetés ki-
szabása, melynek helyettesi-
tése a C hónapos maximum
tal említi meg a mulatkozást.

Magyar helyes volt tehát,
azt a kérdést, a jövedelmi ki-
hagyósságra nézve az 1928 évi
M. H. C.-től eltérően, specia-
lisan szabályozni, és a rendse-
lyes, a tekintetben szintén az
1924 évi M. H. C.-et követve,
amely 156.§-ában a vámjö-
vedelmi kihagyósságra a fővá-
búndorság helyettesítő ma-
gasközpontú bűndorság maxi-
mális tartományát később esztu-
dóba állapította meg.

Az új rendelet, kife-
jezetten kivételje a jövedelmi

Vihózással szemben az 1908. évi
XV. sz. t. c. i. §-ának alkalmazá-
sát, vagyis a pénzügyminiszternek
végrehajtásának teljeskörű fel-
ügyeletesítését. A bírói gyakorlat
a jövendői Vihózással szemben
az államkincstár megköveteléd-
sára irányuló, tehát aljas in-
dokolás nélkül eddig sem
alkalmazta a XV. sz. i. §-át.
Ebből eléggé világos az is magyar-
pénzre az új rendelkezés C. §-ának
utolsó bekezdésében foglalt,
sőt az indokolásból, hogy a
jövendői Vihózással szemben

jeux büntetésnek kárterítési
rendelése is van, amellyel
annak egy része a feljelentés
illetli.

A rendelet teljes mér-
sékben átvonni az 1924 évi Mt.
t. c. - kől az elkövetésre vonat-
kozó indoklásokról, és pre-
szek 7 §-ban sorolja fel.

Ugyancsak a vámtörvény
szabályainak kiterjesztését je-
lenti a rendeletnek a kiter-
lésre vonatkozó 10. §-a, mely-
nek értelmében a jövedelmi
bírádga's kiterjesztés is büntelmi

hall, és a kísérletre is a befe-
jezettségre, esetenként megkötés-
közeli büntetés, kell alkalmaz-
ni.

Az önkéntes plálliás és
az eredmény plálliásán a
V. sz. 67. §-ában meghatározott,
felkötés ellenében kívül még azon fel-
kötés mellett, biztosítást köntés-
közeli, ha a teljes esetenként
még, hatóság, köntés, köntés,
és a köntés veszélyességét,
összevételét egyeztetés, önként
lepiszkel. Ezt a rendelkezést
az esetben tiltsa, áru esetenként

Sínek esetén kísérletet esetén
nem lehet alkalmazni.

Hangszelyozna azonban
a rendszert a Vtth. 68. §-ában
foglalt rendelkezéssel egyező-
en, hogy ha a kísérleti ese-
tek miny, mint ilyen, az ön-
kéntes plálás és az eredmény
plhávidása és a még trémelt
feldőlésen teljesítés folytán
nem büntethető, azonban már
magában is valamilyen bün-
telendő esetkéményet lény-
villatóságát foglalja magában,
ennek megküldésével ezek a

mondosító intézkedések hi nem
Fővizok.

A vámtörvény rendelkezéseinek leminthozása a rendelkezés II. §-ának azon intézkedése, hogy a szabony meghatározott büntetéssel kell büntetni a büntetéseseket is, tehát a büntetéseseket is. A rendelkezés ezen intézkedése kivétel a Ptm. 72. §-ának alkalmazásánál, melynek értelmében a büntetéses büntetés a szabony megállapításánál enyhébb büntetési mértékben is kiszabható. Ennek a

rendelkezések indokát, miszerint nem találhatjuk, és ez tehetetlenül teszi az egyéni bünyőség jogának mérlegelését. Ahelyett, hogy a rendelet, a tekintetben a vámtörvény, utánozta volna, a vámtörvény ezen rendelkezésével, illetve utána előkölti, és ez a büntetőjog alapszabályos ellemző intézkedését megrendeltem.

A rendelet szabadság megváltoztatását adja a jövőbeli megváltoztatásnak és a büntetőjog alapszabályos ellemző intézkedését.

ben szinthe a vámsörvény de-
finícióit rövesi. Kimondja
nyilván, hogy amennyiben va-
lamily közzadóna vonatkozó
jogszabály nyíltb büntetést
nem állapít meg, a telkes
meghatározok büntetéssel
rell büntetni azt is, aki

a., anélkül, hogy a ki-
hágás elővetéséé előz, ezirány
meggyezék volna, a jövendő
kihágás elővetésében büntö-
egyenek abból a célból, hogy
a jövendő kihágásból származó
hátrahagyó biztosítsa, vagy,

boldogabb a célból növeked-
el, hogy magának, vagy más-
nak nagyobb hasznok szerzése.

A rendelet, az utóbbi
szakasza tulajdonképpen a büni-
gyésértelenségnek azon esetében biz-
tosítást biztosít, a hozzá-
járásnak, midőn a segítség-
nyújtás a büntetés alól való
mentésülést célozza, mert ha
a jövőbeni kihágásból származó
haszon biztosítását célozza
segítség, már a „ másnak va-
ló anyagi haszon szerzése ”
irányul, tehát a rendelet és

Selmében bűndesülvő.

Ugyan helyes indoklás a vámtörvények mintájára a rendelkezésben, hogy a piactalponokkal szemben alkalmazzák a sugódi a bűndesülvő" novella indoklásait. Kiemeli azonban a 12. §. utolsó bekezdése, hogy az elkövetés, a dologi szavatosságra, és a harmadik személyek szavatosságra vonatkozó rendelkezések a gyermek, vagy a piactalpon által elkövetett jövedéki kihágásra is kiterjednek.

Nevezetes újítások je-
lentenek a jövőbeli büntető-
jogban a rendelkezések a hal-
mazatra vonatkozó indoklá-
dásai. E tekintetben eddig -
a női jövőbeli büntetésről
irányadó, tehát specielis jel-
legű 1924. évi Mt. f. c. - től el-
tekintve nem volt rendelkezé-
s a jövőbeli büntetőjogban.

A rendelkezés szabályai
a következőképpen foglalhatók
össze:

Halmozatról csak jö-
vőbeli büntetés között lehet

szó, ha tehát „a jövendői ri-
hághat, más büntetéselő” ese-
lekménygel együtt követnek
el, a különböző” büntetésesek,
Külön - Külön kell alkalmazni!
Folytatás a VtK. 96. §-a egyál-
talán nem alkalmazható.”

Az eszenci tulajdonsá-
ra nézve külön intézkedik
a pendelés, arra az esetre, mi-
dön „námmentes, de beho-
zatoli, kivételi vagy átvite-
li tilalom alatt álló áru, vagy
valamely államegyesületi
szingy csomagszára, illetőleg

az egyes kasszapolatos orgazda-
ság, vagy bünyösirtolás együt-
tal más törvény alá is esik."
Ex cetero " a súlyosabb büntet-
ések megállapító törvények kell
csak alkalmazni, de a pénz-
büntetés a nemint, a törvény
nemint kell látszani, a mely
magasabb összegű pénzbüntet-
ésist rendel.

A fogalmazás helyte-
len. Ex tulajdonképpen azt a
karja jelenti, hogy a törvén-
y eseteiben alkalmazni kell
a vámtörvényben megállapít-

tot, foghórbündelés, ha arsu-
ban abban a törvényben, mely-
be a vámtörvények kívül a
cselkmény ütközik, súlyosabb
a pérbündelés, mint a vámtör-
vényben, úgy az alkalmazandó
a pérbündelés tekintet-
ében.

Max pl. mesterséges é-
desítő szer készítés esetén
alkalmazandó a vámtörvény
164. §-a, mert az súlyosabb
bündelés (foghórbund.) álla-
pít meg, szemben a mester-
séges édesítő szernek állami

egyesdörusáparól szóló 1912. évi XLII. f. c.-vel, mely fizetőalap pénz-
büntetéssel sújtja a mestersé-
ges édesítő szer csempészetiét.
Mint hogy azokban az a pénz-
büntetés súlyosabb, mint a
vámtervezényben megállapított
pénzbüntetés, ez is alkalmazandó
ni kell, vagyis a fogház bünte-
tés kiszabandó, az esetben az
1924. évi XLV. f. c. 164. §-a alap-
ján, a pénzbüntetés pedig az
1912. évi XLII. f. c. 21. §-a alapján.

Ezemi halmozatos
a most tárgyalás eseten kívül

abban az esetben állapít meg
a rendelet (14. §. 3. bek.), "ha
valamely eseten ingyen
azon községben vonatkozó jog-
szabálynak több olyan rendlet-
kezés is sérti, amelyek jövő-
déli kihágás állapításának
meg." Ez esetben az a ren-
delkezés kell alkalmazni, a-
melyik a legsúlyosabb bünte-
tés, a büntetés nemek kö-
lönbségére esetében pedig
a legsúlyosabb büntetés nem-
nek állapítja meg.

Az anyagi halmozat-

ra vonatkozó szabály a rendle-
let 14. §-ának negyedik bekeze-
dése alként adja, hogy ha u-
gyanaz a személy több köza-
dóra vonatkozó jogszabályba
ütközik, vagy ha ugyanaz a
személy több önálló jövedelmi
kibérítést, vagy ugyanaz a
kibérítést többször köveke st,
a pénzbiindítést, minden egyes
jövedelmi kibérítés miatt, ugyan-
külön - külön kell megállapí-
tani, de egy összegben kell ki-
számolni. Ha több eset miatt,
kellene foglalkoztatást alkál-

marai, egy évszabadosítást kell
kiszabni, és végül a legsu-
lyosabb esetek ményre kiszabata,
fogházi büntetést, egy évvel fel-
lehet emelni.

A jövedéki büntető
eljárást és a büntetés végre-
hajlását vizsároló okok között,
a büntető törvénykönyvben is
megállapítottakban kívül ilyen-
ként említi a rendelet 15.
§-a a jövedéki büntető eljá-
rás mellőzésének elrendelését,
melynek akkor lehet helye,
ha enyhítő körülmények fo-

rognak felet, és ezekre hivat-
kozva a szerelt, vagy helyette
bármely más az eljárás mellő-
zése iránt kérelmet terjeszt
elő, egyúttal a mepróvidék
bírádó's terója, és ezen felül a
pénzügyi hatóság által meg-
határozott, pontosan lefektet,
vagy megfelelően biztosítottja.

Az elvételre vonat-
kozó korábbi jogszabályokról
előírás, csak annyiban tar-
talmaz a rendelkezés, hogy az
vámjövendők behatárolásuk eseté-
ben is három évben állapít-

ja meg a büntetés végrehaj-
tásának elővételre idejé,
amely idő" eddig az 1924. évi
M. T. F. c. értelmében öt esztendő-
s" volt.

A közgyűlés felkérésé-
ben a rendelet értelmében
a pénzügyminiszter teszi meg
az előterjesztést.

A rendelet közzétesse,
szokatos meghatározásokkal, ad,
a harmadik személyek száma-
össégének részéről, melyek-
ből a további jövedelmi bü-
ntető" jogban az 1842. évi har-

mincaadivatali eladás a "ke-
zesség" eseciként szabályozott.

És a "szavatosság" a
penzbüntetésre és a jövedelmi
büntető eljárás költőjeire
terjed ki, és a rendelt, érte-
mében terhel (I.C.S.): a.) a meg-
bízt (meghatalmazott) a meg-
bízt (meghatalmazott) által
a megbízás (meghatalmazás)
körében elkövetett jövedelmi ki-
hágásért;

b.) az ügyét és a terüle-
tet és a törvényes gyámság
az oly jövedelmi kihágásért,

amelyek atyai vagy anyai la-
kalma alatt álló családtag-
ok, úgyszintén kövek st., amelyek
ellátására tölle nyert meg-
bírást;

c.) a kereskedők, ipa-
rosok, mezőgazdák, nyilvántar-
tásügyi intézetek, úgyszintén
másféle vállalkozók az okly
jövedelmi kivágásért, amelyek
alkalmazásukja vagy tanácsa
szolgálatuk körében kövessék
st.;

d.) minden más személy
a felügyelet alatt álló, vagy

háznépéhez tartozó személy
által előveszték, jövedelmi ki-
hagyásért.

Itt említhető azonban
a számtalosságy ezen felsonolt
személyek közül az, akiknek
szűke mellett követték el a
jövedelmi kihozást, vagy akik-
nek nem állott módjában a
kihozást megvalósítani. Ez
a részről azonban a nyilvá-
nos adóllító intézkedések nem
vonatkozik, mert ezeket a szá-
mtalosságy feloldására kéri.
Tudékodik végül a

rendelés, a dologi szavatosságról, ami alatt az értendő, hogy a jövedelmi közhatalmú tárgya, nem különben az úru szabályozására, csomagolásiára, vagy a közhatalmú palástolására szabható, ideiglenesen örökösnek csak, törvények a jogszabályok és a jövedelmi közhatalmú tárgyak közhatalmú fedezésére szabhatóak, a jövedelmi közhatalmú tárgya azonban termékesen csak akkor, ha elkövetés alá nem esik.

Röviden összefoglal-

szám előzetesében annak,
az újításnak, változtatá-
sának, amelyeket az új ren-
delet, a jövőbeni büntetőjog
sereje hozhat.

Ha mindezeket mégis
tekintjük, egy valószínű szem-
ponthoz látnunk mégis vonulni
a rendelet egész anyagá-
jának részén: Közelről az
1924. évi Mt. f. c.-ben foglalt
új jogszabályi büntetőjoghoz.
Annak mindenesetre igen nagy
előnye van, hogy így a jöv-
endő büntetőjog egyértelműen szá-

bályozásuk nyert, ez az előny
azonban csak technikai előny,
a jogalkalmazás megkönnyí-
tésében mutatkozik.

Pelső, tartalmi szem-
pontból azonban sokkal he-
lyesebb lehet volna az általa-
nos bűncsejtek szabályait ter-
jeszteni ki a jövőbeni bűn-
gátságra is, mert ezek így sa-
bályok mellett csak névelő
bírágások, de tulajdonképpen
névelők, míg pedig elég
súlyos névelők beszámitása
alá esnek.

További hidnyosságra a
rendelések, hogy az egyes ki-
hagyási tényadatokkal nem
foglalkozik, hanem csak al-
talanos szabályozást ad, pe-
dig csak a tőren is sok munka
és ellentmondó intézkedés
vár megpreformálásra. Ke-
reljük azonban, hogy ennek
is hamarosan eljäu az ideje!
